

ÜZENET

Egy jókedvű átutazó fogalmazhatta,
 vagy egy szorongó kamasz a környékről,
 éjszakákon át fontolgatva tervét,
 fehér krétát s bátorságot gyűjtve?
 Néhány napra bizony összekuszálta
 az iskolák, irodák, gyárak rendjét,
 míg a lányok pontosan ki tudták számítani,
 hány perccel korábban kell felkelniük,
 hogy megtehessék olykor óriási kerülőjüket.
 Mert lakjanak bárhol a városban,
 a röphíd felé veszik útjukat, ott
 nyüzsögnek reggel, délben, este,
 hogy mohón, vagy simogatva minden betűt,
 újra olvashassák a vaslemezre írt
 üzenetet: *lányok, imádlak benneteket.*
 A múzeum fotósa, hosszú bajusza mellett
 lógó masináival, hiába vonul ki újfent,
 felvételt még éjszaka sem készíthet,
 hisz nem csupán a lányok zarándokolnak
 arra, mosolygós asszonyok, nénikék is:
 szelíd büszkeséggel részüket akarják.
 Változást már egy eső sem okozhat,
 bár általa halványodnak, tűnnek el a betűk,
 de utóbb bizonytalan választ sem adva
 a miéltre, marad az útvonal, a hídon mennek
 majd naponta a lányunokák, dédunokák.

Kántor Péter

KIKÖTŐ BLUES

A hajós lánya meg én
 kimentünk éjjel a kikötőbe,
 ahol hallgatag bárkákat
 ringatott a sötét víz.

Rámutatott egy bárkára:
körülbelül ekkora,
ilyesforma hajója volt
apámnak, amíg élt.

Süllyedő sziget a múlt,
kicsúszik a láb alól,
esetlenül átöleltem,
csókolóztunk a süllyedésben.

Hideg, betonnyűvő szél fújt,
és fúj azóta is mindig,
ahol egymásba kapaszkodunk,
a hajós lánya meg én.

BICIKLI BLUES

M v A-nak

Miután egész éjszaka sétáltunk
a kikötőben és később a parkban,
ahol rajtunk kívül csak nyulakat lehetett látni,
akik vagy nagyon korai kelők vagy buliztak,

hajnalban az üres városban
egy biciklis felajánlotta nekem a biciklijét
5 guldenért,
egy gyönyörű, lopott biciklit,

de én féltem, hogy nem tudnák hazavinni rajta,
pedig nagyon szerettelek volna hazavinni rajta,
igaz, tolhattuk is volna,
egy darabig.